Noe słucha Boga

Początki wiary i patriarchowie • Rdz 6:9–22; 7:1–24

Myśl przewodnia

Bóg troszczył się o Noego, jego rodzinę i zwierzęta.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Noe żył dawno temu. Biblia opowiada, że Bóg zwrócił się do niego i polecił przygotować wielką arkę. Arka była dużym statkiem, w którym miało znaleźć się bezpieczne miejsce.

Noe pracował nad arką. Miał do wykonania wiele czynności. W tej opowieści widzimy jego rodzinę oraz różne zwierzęta: duże i małe. Wyobraź sobie ptaki, które poruszają skrzydłami, i zwierzęta, które powoli kroczą.

Potem spadł deszcz i na zewnątrz było bardzo mokro. W arce ludzie i zwierzęta mieli schronienie. Noe wytrwale wykonał zadanie, które otrzymał.

Noe miał zbudować dużą arkę. W opowieści znalazło się w niej miejsce dla jego rodziny i zwierząt. Kiedy trzeba wykonać dużą pracę, pomagają małe, kolejne kroki. W naszej zabawie zadbamy o bezpieczeństwo wszystkich. Jeżeli czegoś nie potrafimy, prosimy dorosłego o wsparcie.

Możemy być uważni na ludzi i zwierzęta. Kiedy robimy coś trudnego, dorosły może nam pomóc. Razem łatwiej doprowadzić dobre zadanie do końca.

Cele lekcji

- Rozpoznaje Noego i arkę na rysunku.
- Wskazuje dwa zwierzęta z opowieści.
- Ćwiczy spokojne wykonanie prostego zadania z dorosłym.
- Odpowiada na pytanie kontrolne: Jak można ukończyć duże zadanie?

Przebieg zajęć

Powitanie i pokaz — 3 min

Pokaż obraz arki i dwa duże obrazki zwierząt. Zapytaj: „Co tutaj widzisz?”.

Biblijna opowieść — 5 min

Lektura Rdz 6:9–22; 7:1–24. Poprzedni moduł zakończył się opowieścią o wyborach i ich następstwach. Teraz widzimy świat, w którym przemoc staje się powszechna, oraz losy Noego.

Nazywamy i poznajemy — 5 min

Przesuń palcem po dużym narysowanym kształcie arki. Dziecko pokazuje zwierzęta, a dorosły je nazywa. Krótko powiedz, że Noe budował arkę na polecenie Boga.

Zabawa i karta — 6 min

Ułóżcie z dużych klocków prostokątny obrys arki. Dziecko może włożyć do środka duże kartonowe obrazki zwierząt. Potem pokoloruje kształt na karcie pracy.

Spokojne zakończenie — 3 min

Powiedz wspólnie: „Możemy troszczyć się o innych”. Zakończ po krótkiej chwili ciszy.

Ćwiczenie uzupełniające

Ułóż z dużych klocków bezpieczne miejsce dla zwierząt, bez układania ciężkich konstrukcji.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Co budował Noe?

Arkę; dziecko może wskazać rysunek.

Kto znalazł się w arce?

Noe, jego rodzina i zwierzęta.

Co można robić razem?

Na przykład układać klocki i pomagać przy sprzątaniu.

Jak można ukończyć duże zadanie?

Wykonywać je po kawałku i przyjmować pomoc.

Pomoce dydaktyczne

• duży rysunek arki

• obrazki dużych zwierząt

• duże klocki bez małych elementów

• kredki, Biblia

Wskazówki biblijne i wychowawcze

• Potop to także narracja o śmierci i sądzie. Najmłodszym przedstawiaj ratunek Noego bez drastycznych obrazów; starszym nie usuwaj trudnych pytań o sprawiedliwość. Nie ucz, że posłuszeństwo zawsze gwarantuje fizyczne ocalenie. W Rdz 9:8–17 przymierze obejmuje również istoty żywe.

• Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.

• Najmłodszym nie opisuj drastycznych szczegółów potopu.

• Rdz 6:11–13 określa tło jako skażenie ziemi i przemoc; nie streszczaj problemu wyłącznie jako „ludzie byli niegrzeczni”.

• Rdz 6:14–22 opisuje polecenie zbudowania arki, a Rdz 7:1–24 przebieg potopu. Nie łącz przedstawianych dni i liczb w jedną uproszczoną chronologię bez sprawdzenia wersetów.

• Rdz 6:18 zapowiada ustanowienie przymierza, którego warunki i znak poznajemy w Rdz 9:8–17; tę tematykę rozwija lekcja 07.

• Hbr 11:7 odczytuje dzieje Noego jako przykład wiary wyrażającej się w działaniu; jest to późniejsza interpretacja kanoniczna.

• Opis potopu rodzi pytania o historyczność, zasięg i znaczenie literackie. W starszych grupach przedstawiaj stanowiska uczciwie i nie podawaj spornych tez geologicznych jako dowiedzionych faktów.

• W najmłodszej grupie pomiń dramatyczne obrazy utonięć i cierpienia. Opowieść nie daje prawa do żądania ślepego posłuszeństwa dorosłym.

• Nie wykorzystuj klęsk żywiołowych do przypisywania winy ich ofiarom. Z młodszymi dziećmi ogranicz przerażające szczegóły zagłady.

• Opowieść o Noem obejmuje zarówno ocalenie, jak i sąd. Starszym grupom nie zacieraj trudnych pytań; najmłodszym przedstaw bezpieczeństwo bez drastycznych scen.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: Potop to także narracja o śmierci i sądzie. Najmłodszym przedstawiaj ratunek Noego bez drastycznych obrazów; starszym nie usuwaj trudnych pytań o sprawiedliwość. Nie ucz, że posłuszeństwo zawsze gwarantuje fizyczne ocalenie. W Rdz 9:8–17 przymierze obejmuje również istoty żywe.

Kontynuacja w domu

Zróbcie jedną małą wspólną pracę. Dziękujcie sobie za współpracę.